

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 95-96 (13900-13901), 11 ГРУДНЯ 2020 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Шляхетному, мудрому «Феніксу» — 30 літ!

Щороку 3 грудня, відповідно до рішення Генеральної Асамблеї ООН, світ відзначає Міжнародний день людей з інвалідністю. Як свідчать офіційні дані Мінсоцполітики, за станом на 1 січня 2020 року в Україні 2,7 млн осіб мають інвалідність, у тому числі 222,3 тисячі осіб із I групою, 900,8 тис. — із II групою, 1416,0 тис. — із III групою та 163,9 тис. дітей з інвалідністю. У Білій Церкві проживають близько 15 тисяч людей з інвалідністю, враховуючи інвалідів дитинства, повідомляє офіційний сайт міської ради.

В країні діють багато громадських організацій, які підтримують людей з інвалідністю. Однією з них є Білоцерківське міське товариство інвалідів «Фенікс» Київської обласної організації «Союз організацій інвалідів України», яке у травні цього року святкувало своє 30-річчя.

У рамках відзначення Міжнародного дня осіб з інвалідністю та 30-річчя з дня створення «Фенікса» міський голова Геннадій Дикий вручив грамоти й подяки Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету ряду членів організації. «Відзнакою міського голови» було нагороджено інваліда I групи, члена ради «Фенікса» Володимира Думанського.

Міський голова зауважив, що з часом ставлення і влади, і суспільства до осіб з інвалідністю змінюється: «Нині ми маємо пандуси, з'їзди, тактильну плитку та сайти для людей із вадами зору, громадський транспорт із заниженою підлогою та ін. Ми змінилися на краще, і ми продовжуємо рухатися вперед. Інвалідність — це не ваш вибір, проте ви з цим мусите жити. І я вважаю, що ви заслуговуєте на краще. А влада потурбується про створення комфортних умов у місті».

Зі словами вдячності також виступила голова, почесний лідер Білоцерківського МТІ «Фенікс» Ніна Карпович, яка наголосила на важливості підтримки рідних та власній силі волі людини, яка зіткнулася зі страшним діагнозом.

Під час заходу, що проводився із дотриманням усіх карантинних вимог, присутні переглянули фільм про роботу, яку здійснювала організація протягом 30 років.

Очі людей, на яких може покластись Україна

У всьому світі п'ятого грудня відзначають День волонтера. Ми всі ще до війни знали: це люди з особливим почуттям обов'язку. Чужий біль, чужа проблема якимось незбагненим чином завжди ставали для них обов'язковими для власного делікатного, але стовідсоткового втручання. І хтозна, як вертілася б планета, якби не їхні руки, плечі, серця... Якби не безкорислива допомога від тих, кому не все одно, тим, кому вже ні на кого сподіватися...

Коли в Україну увірвалася війна, саме ця шляхетна каста людей, готових навіть до самопожертви, нарівні з військом і добробатами стали на захист Батьківщини. Були часи, коли тільки завдяки їм вона встояла. Серед таких відчайдушних, прекрасних людей є багато білоцерківців. Волонтерство стало невід'ємною частиною їхнього життя, як і «хлопці» на Сході, котрі їх люблять і чекають.

Тому 5 грудня в соціальних мережах нерідко можна було натрапити на дописи від бійців, які щиро дякували нашим землякам за неоціненну підтримку. Приміром, на такий: «Зі світу по нитці... Десь так це розпочиналось тоді, а нині в кожному підрозділі, у бліндажі, в траншеї, в окопі, в ппд, на полігонах є ваша частка допомоги. Завжди фізично, матеріально і морально ви поруч з нами.

Дорогі волонтери, ви наш тил і фронт, дякуємо за віру в Збройні сили України, за вашу безкорисливість і турботу. Лупаймо сю скалу й надалі пліч-о-пліч! З глибокою повагою — особовий склад полку Святослава Хороброго». Воїни цього підрозділу щиро дякують, зокрема, команді волонтерів з Білої Церкви на чолі з Тетяною Карпівною Василенко...

Дорогі наші читачі!

Триває
передплата
на газету
„ГРОМАДСЬКА
ДУМКА”
на I півріччя 2021 року.

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:
15,00 грн — індекс 35027
13,00 грн — індекс 22139 (пільговий)
НА 3 МІСЯЦІ:
45,00 грн — індекс 35027
39,00 грн — індекс 22139 (пільговий)
НА 6 МІСЯЦІВ:
90,00 грн — індекс 35027
78,00 грн — індекс 22139 (пільговий)
УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.
Залишайтеся нашими одноДУМЦЯМИ!

Region

Бізнес Київщини отримав майже 1 мільярд доступних кредитів

Підприємці столичної області з початку року отримали 336 доступних кредитів за президентською програмою. За кількістю виданих позик регіон займає третє місце в Україні. Про це повідомив очільник обласної державної адміністрації Василь Володін.

«Представники бізнесу Київщини вже успішно оформили понад 300 кредитів за пільговою програмою. Загалом вони отримали понад 997 млн грн. Як показує практика, ці кошти найчастіше бізнес використовує з метою реалізації інвестпроектів або антикризових програм», — пояснив Василь Володін.

Державна кредитна програма «Доступні кредити 5-7-9%» запроваджена за ініціативи Президента України з метою спрощення доступу мікро- та малого бізнесу до банківського кредитування.

КРЕДИТИ
під заставу

ВМІЄМО ДИВУВАТИ

Акція з 17.11.20 по 17.01.21

ЦІЛИХ
2 місяці

0,001%
на день

0 800 505 544
blago.ua

БЛАГО

**ЗАВЖДИ
Є ПЛАН Б**

¹ Кредит під заставу золота, срібла або техніки «Старт» на строк від 2 до 30 днів за відсотковою ставкою 0,001% на день для всіх клієнтів ПТ «Донкредит». Пропозиція діє з 17.11.20 по 17.01.21.
ПТ Донкредит. Ліцензія Нацкомфінансусу: розпорядження № 195 від 21.01.2016 переформована 26.01.2017 на підставі Розпорядження Нацкомфінансусу від 26.01.2017 № 163 «Про переформовання деяких фінансових установ допов. ліцензії, у зв'язку із зникненням виду господарської діяльності до підлягав ліцензуванню». Номер за державним реєстром фінансових установ ІД №98 від 10.09.2004. Номер ДРФУ №15100947. Дізнайся на blago.ua

Привітали волонтерів нашого міста й району зі святом та вручили їм пам'ятні відзнаки також офіцери бригади Чорних Запорозжів — від імені командування та особового складу військової частини — й міський голова Геннадій Дикий.

Цей химерний час, коли кращі з людей об'єдналися заради такої жаданої перемоги, додав несподіваних випробувань. Світова пандемія, аби дозволити бодай невеличке, але важливе, урочисте зібрання з нагоди свята, змушує закривати масками пів обличчя. І раптом виявляється, що завдяки цій обставині ми можемо нарешті помітити найголовніше — очі земляків, для яких волонтерство стало сенсом життя. Добрі, співчутливі, сильні, вірні, очі людей, на яких може покластись Україна.

Валентина ХРАБУСТ

Білоцерківський велет національної ідеї

ВІКТОР МІНЯЙЛО:
Будь вітаний!

Міська рада оголосила 2020-й Роком пам'яті видатного земляка, лауреата Національної премії ім. Тараса Шевченка за роман «Вічний Іван», почесного громадянина Білої Церкви, класика української літератури, велета національної ідеї Віктора Олександровича МІНЯЙЛА (відійшов у вічність 25 листопада 2018 року).

Цей чоловік був для нас мірилом гідності, честі, совісті, порядності. Відкритий для своїх молодших колег, наставник, порадою і думкою якого дорожили Андрій Гудима і Володимир Іванців, Галина та Анатолій Гаї, Володимир Дідківський і Петро Розвозчик, Анатолій Кульчицький...

Віктор Олександрович був принциповим і справедливим митцем, який не боявся у 80-х роках минулого століття сміливо заявити про свою незгоду з політикою тодішнього керівництва Спілки письменників України і вийшов з неї. Лицар національної сучасної літератури, який прослужив їй з 1938-го по 2018 роки (а це – 80 літ!), був дуже працьовитим і талановитим. Із селянською наполегливістю він торував свій шлях, розкриваючи трагічні сторінки українського народу.

Працюючи у 2005 році разом з моєю колегою З.М. Подовінніковою над укладанням бібліографічного покажчика по творчості Віктора Міняйла, ми детально занурилися у творчість письменника. Його діалогію «Посланець до живих» та «Кров мого сина» перевидавали у 1966, 1973, 1975, 1986 роках. Цікава для читача й діалогія

«Зорі й оселедці» та «На ясні зорі». Книга «По той бік правди» передає розуміння людського обов'язку перед Вітчизною у роки Другої світової війни. Коли я вперше її прочитала, здивувалася, що цю книгу та «Посланець до живих» пропустили редактори-цензори. Автор підняв страшну тему голоду селян в Україні, зневіри в тодішні ідеали. Роман же «Вічний Іван» настільки емоційно впливає на читача, що відгуки на нього й зараз передають до бібліотек. Книга також видавалася тричі. А якою мудрістю майстра наповнена книга притч «Шпиргалки Езопа!»

Мое особисте знайомство відбулося з цим «емоційним будителем приспаного спокою» у листопаді 1994 року. На ювілейний, з нагоди 75-ліття, вечір нашого мудреця-філософа я вишила рушник «Віктору Міняйло – многая літа». А через деякий час ювіляр завітав до мене в Центральну бібліотеку. Мою роботу він назвав «чудовим мистецьким витвором» і в дар підписав свій двотомник. Пізніше у бібліотеці Василь Герасим'юк записував двогодинне телеінтерв'ю з В.О. Міняйлом на замовлення українського телебачення.

Віктор Олександрович був великим оптимістом, галантним кавалером, умілим трибуном. Останні роки він майже не виходив на прогулянку, лише на балкон. І коли бачилися востаннє, сказав: «Світ надзвичайний, як і людське життя. Дуже прикро, що я вже не можу ані писати, ані читати. Я не бачу навіть через найбільші діоптрії в окулярах. Краще б я не чув, а бачив, бо все моє життя віддане літературній творчості».

Пам'ятаймо про тих, хто скромно жив поруч з нами і так же тихо віддавав нам свій талант, мудрість і частину свого серця.

Тетяна Біла

Розпочала роботу Білоцерківська районна рада нового скликання

8 грудня відбулася перша, установча, сесія Білоцерківської районної ради VIII скликання, на якій було обрано голову та заступників голови районної ради.

Відкрила засідання голова Білоцерківської районної територіальної виборчої комісії Альона Галієва, яка проінформувала присутніх про підсумки виборів та озвучила імена 54 новообраних депутатів Білоцерківської районної ради VIII скликання.

Потому депутати склали присягу, яку зачитав депутат Білоцерківської районної ради VIII скликання Володимир Санін.

Після обрання тимчасової президії, до якої увійшли представники від усіх політичних сил, що представлені у районній раді, депутати затвердили порядок денний сесії.

Насамперед обрали лічильну комісію, яка здійснила підготовку процедурних питань для голосування по виборах голови Білоцерківської районної ради та його заступників.

У бюлетені для таємного голосування на посаду голови районної ради було запропоновано і внесено кандидатури двох

депутатів: Василя Зеленського (ПП «Слуга народу») та Василя Хрика (ВО «Свобода»). **У результаті таємного голосування головою Білоцерківської районної ради обрано Василя Васильовича Зеленського.**

Затим депутати визначилися із заступниками голови районної ради. Пройшовши всю процедуру висунення кандидатів, їх обговорення та внесення до бюлетенів, депутати шляхом таємного голосування обрали заступниками голови Білоцерківської районної ради Анатолія Петровича Чичикала (ВО «Батьківщина») та Володимира Володимировича Федорчука (ПП «Опозиційна платформа – за життя»).

Голова Білоцерківської районної державної адміністрації Людмила Мерзлюк привітала всіх депутатів із початком роботи, побажала успіхів новообраному керівництву Білоцерківської районної ради та висловила переконання щодо конструктивної та результативної співпраці.

Тетяна Миколаєнко

Більше двадцяти років тому при Білоцерківському міському центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді було створено клуб спілкування молодих людей із особливими потребами «ВОЛДІС» за фінансової підтримки благодійної організації «Божі приховані скарби».

За роки існування члени клубу достатньо помандрували теренами Київщини, побували в музеях, театрах та парках, відвідували різноманітні культурно-розважальні заходи, зустрічалися з цікавими людьми, брали участь у майстер-класах. Представники «ВОЛДІС» неодноразово ставали переможцями творчих конкурсів та спортивних змагань, їхні роботи займали почесні місця на виставках та в поетичних збірках. Проте головним у клубі стало просте

Клуб «ВОЛДІС» продовжує традиції

дружнє спілкування в теплом колі однодумців.

Так, дотримуючись усіх правил карантинного часу, членів «ВОЛДІС» запросили до Київського обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського на перегляд вистави, після якої юнаки та дівчата мали можливість обмінятися враженнями та обговорити цікаві для них питання. Тепла, доброзичлива атмосфера, пам'ятні подарунки та піднесений настрій від майстерності акторів стали ще одним зі здобутків кожного члена клубу спілкування молодих людей із особливими потребами «ВОЛДІС», йдеться на офіційному сайті міської ради.

Безцінні фонди Білоцерківського архіву та його хранителі

Архіви завжди були і нині залишаються основним джерелом для розуміння історії свого народу, свого міста. У Білій Церкві державна архівна служба бере початок із середини 20-х років, а точніше – з 10 вересня 1925 року, коли на посаду першого завідуючого Білоцерківським окружним архівним управлінням було призначено за сумісництвом керівника Окружного музею, відомого любителя старовини, науковця Степана Леонтьовича Дроздова із завданням організувати та налагодити його роботу. Основою архіву стали матеріали, які С.Л. Дроздов збирав протягом десятків років, рятуючи деякі з них від загибелі в часи революції та громадянської війни.

Напередодні Другої світової війни, у 1940 році, Білоцерківський обласний державний архів розміщувався в Преображенському соборі, приміщенні пам'ятки архітектури, спорудженої 1839 року, на вул. Млинова, 22. Там були документи з 1800-го по 1932 рік, 2584 фонди загальною кількістю 416 279 одиниць зберігання і розсіпом 2000 кг. Але 6 червня 1941 року всі документи були знищені в результаті повітряних бомбардувань німецько-фашистською авіацією. Тоді директором архіву працював Шоїл Йосипович Альтер.

Після звільнення міста 4 січня 1944 року архів поновив свою роботу з назвою Білоцерківський державний міський архів.

З 1944 р. установа збирала документи окупаційного періоду та передавала їх до вищих органів УМВС. Досліджувалися відомчі архіви. У той час завідувачкою архіву була Є.М. Романенко. З вересня 1944-го по 1951 рік – М.Є. Дороніна. У 1951–1952 рр. архів очолювала Т.А. Гудзевата.

У 1951 році міський і районний архіви були об'єднані в Білоцерківський держміськрайархів. Його завідувачем з 1952-го по 1962 рік був В.Л. Савков.

У 1959-му архів було передано із підвідомства міського відділу міліції у підвідомство Білоцерківській міській Раді депутатів трудящих.

У 1963 році він знову був розділений на міський і районний архіви, після чого міський розмістився на вулиці Гагаріна, 10. Архівосховище – у приміщенні Микільської церкви, яка була збудована в 1700 році, а приймальня – в одноповерховій колишній церковній сторожці. Завідувачем міського архіву з 1961-го по 1965 роки був М.М. Мазур.

За час існування архіву його очолювали: К.Ф. Васильєва (1965–1974 р.), І.І. Грабовський (1974–1978 рік), П.І. Гончар (1978–1995 р.), з 1995 року – Н.В. Ніканорова.

У квітні 1984 р. Білоцерківському держміськрайархіву виділили нове приміщення на вулиці Горького, 6. У 1997-му він переїхав на вул. Логінова, 39 а. А в 2000 році архіву надали приміщення з двома робочими кімнатами та архівосховищем на 3-му поверсі управління з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення за адресою: вул. Павличенко, 14 а.

Діяльність архівного відділу Білоцерківської міської ради (правонаступника міського державного архіву) спрямована на збереження, облік і охорону документів Національного архівного фонду, що мають місцеве значен-

ня, і управління архівною справою та діловодством на території Білої Церкви, що утворилися в процесі діяльності існуючих і тих, що діяли раніше на сучасній території міста, державних органів влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій.

Відділ забезпечує контроль за роботою архівних підрозділів, організацію документів у діловодстві установ, підприємств, організацій, документи яких входять до складу Національного архівного фонду, здійснює методичну допомогу установам, підприємствам, організаціям, документи яких не входять до складу Національного архівного фонду. Видає підприємствам, установам і організаціям архівні довідки, копії та витяги з документів, що зберігаються у відділі, а громадянам – довідки соціально-правового характеру, а також іншим шляхом задовольняє запити юридичних і фізичних осіб щодо використання архівної інформації.

У фондах архівного відділу, починаючи з 1944 року, міститься наступна інформація: економічні характеристики міста після звільнення від нацистів, відомості про відбудову та розвиток промисловості, фінансів, торгівлі, комунальної сфери, органів статистики, закладів культури, освіти, охорони здоров'я і лікувальних закладів; про організацію, реорганізацію, ліквідацію установ, організацій і підприємств міста; про трудові досягнення у відбудові та розвитку народного господарства; вибори до обласних та місцевих органів влади; представлення до державних нагород; про встановлення зовнішніх меж і визначення виду і права землекористування; про надання земельних ділянок підприємствам, установам, організаціям та громадянам міста; про затвердження актів Державних приймальних комісій та введення в експлуатацію новобудов; про передачу будинків, приміщень, про організацію ЖБК, ГБК, СТ; про розвиток телефонної мережі та зв'язку; про присвоєння назв підприємствам, установам, школам; про закриття старих міських кладовищ; про відкриття лікувальних установ міста; про назви вулиць,

зміну назв вулиць та площ; про перенумерацію будинків; про усунювання; про встановлення опіки та піклування над окремими громадянами міста; про встановлення опіки над неповнолітніми.

Зберігається в архівному відділі і Київський обласний том Національної книги пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років, створений великою групою істориків, літераторів, співробітників Державного архіву Київської області, Служби безпеки України, краєзнавців, студентів, учнів і педагогів, культосвітніх працівників Київщини. Зібрано і опрацьовано майже 40 тисяч документів і свідчень, які розкривають моторошні картини найстрашнішого в історії людства злочину.

Документи періоду нацистської окупації Білої Церкви зберігаються в Державному архіві Київської області. На своєму офіційному веб-сайті він опублікував цифрові копії більше 800 архівних справ з історії нашого міста періоду нацистської окупації, які зберігаються у фонді № р-2225 «Управління бургомістра м. Біла Церква». Це одна із найбільших та найцікавіших добірок архівних документів органів місцевого самоврядування періоду нацистської окупації на Київщині. Із цифровими копіями документів можна ознайомитися на сайті Державного архіву Київської області в рубриці **E-APXIB** за посиланням: <https://opisi.dako.gov.ua/web/index.php?r=opisi/firstpage&nameable=radfirstpage&fondtext=1917%20-%201991&cfk=true>

Працівники архівного відділу Білоцерківської міської ради сумлінно виконують свої обов'язки щодо забезпечення реалізації державної політики у сфері архівної справи і діловодства в межах своєї компетенції.

Днями всі, хто трудиться в органах місцевого самоврядування, а це, зокрема, і працівники архівних установ, відзначили своє професійне свято. З такої нагоди бажаю їм здоров'я, удачі, бадьорості, величезної життєвої енергії, невичерпного оптимізму і нових успіхів у збереженні та примноженні нашої документальної історичної спадщини!

Наталія Ніканорова,

начальник архівного відділу Білоцерківської міської ради

Від щирого серця і з великою любов'ю вітаємо з ювілеєм любу дружину, найкращу маму, найлагіднішу бабусю, нашу дорогу

НАДІЮ ПЕТРІВНУ КОРОБЧЕНКО!

Наша мила і люба, найкраща у світі,
Бажаємо щастя, даруємо квіти.
Щоб сонце і зорі плекали тепло,
І щоб завжди здоров'я у тебе було.

10 грудня

Щоб смутку не знала, ми просимо долі,
Добра тобі й радості, рідна, доволі.
Бо людям для щастя багато не треба –
Сімейного затишку й мирного неба.

Хай серце не знає плачів і розлуки,
Хай радість приносять і діти, й онуки.
Бажаєм прожити у силі й здоров'ї
Ще многі літа й щасливої долі!

З повагою та любов'ю – вся наша дружна родина

Пандемія коронавірусу і харчова безпека

Із настанням зими епідемія коронавірусу не стихає обертові. Підхопити інфекцію можна всюди – у транспорті, офісі, кафе чи супермаркеті. Частинок вірусу не лише передаються повітрям від хворих, а й залишаються на різних поверхнях і предметах. Хтось може працювати дистанційно, щоб зменшити ризики, але багато людей не можуть перенести свою роботу додому. Наприклад, представники харчової галузі. Її безперервна діяльність надзвичайно важлива для країни. Що зробила держава, щоб зменшити поширення коронавірусу в продуктової та харчовій сферах, та як контролює дотримання правил, дізнався Центр громадського моніторингу та контролю.

Ферми і харчові підприємства

Ще на початку карантину, в травні, Мін економіки разом із Держпродспоживслужбою і представниками бізнесу розробили рекомендації, щоб стримати поширення COVID-19 на фермах, скотобійнях і харчових підприємствах. Рекомендації стосувалися запровадження протиепідемічних заходів – зменшення контактів, масковий режим, дотримання дистанції та гігієни працівниками, дезінфекція робочих обладнань і приміщень тощо. Також урядовці пояснили, як діяти, щоб не допустити зупинення виробничих потужностей та забезпечити безперебійне постачання продуктів населенню.

Озираючись на останні місяці, експерти зауважують, що ці рекомендації були успішними, адже ніяких перебоїв у виготовленні чи постачанні харчів українці не відчули. Однак зараз перед галуззю постав новий виклик – небезпека масового інфікування тварин на фермах мутованим коронавірусом. В Іспанії, Швеції, Італії, Нідерландах і Данії він уже вразив норок на хутряних фермах. Як наслідок, уряд Данії вирішив терміново знищити 17 млн тварин.

В Україні працює 8 норкових ферм, і досі таких випадків не було. У Державній службі з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів уже заявили, що моніторитимуть ситуацію на фермах і за потреби вживатимуть заходів.

Продуктові ринки

Важлива ланка харчової безпеки – продуктові ринки. За будь-яких обставин громадяни повинні мати змогу купувати продукти, але робити це без ризиків для здоров'я. Щоб зменшити загрозу поширення коронавірусу серед продавців та покупців, Уряд від початку епідемії також запровадив певні обмеження в діяльності ринків.

Передусім працівники ринків допускаються до роботи лише за наявності захисної маски та проходження температурного скринінгу. Вони не можуть працювати із симптомами застуди. Усі контактні поверхні – прилавки, дверні ручки тощо – повинні дезінфікуватися щотижня.

Покупці також не можуть перебувати на ринку без масок. Кількість відвідувачів

не повинна перевищувати одну особу на 10 кв. метрів. При цьому і покупці, і продавці мусять дотримуватися фізичної дистанції у 1,5 метра. На входах до ринку повинні бути антисептики. Стихийна торгівля довкола базарів заборонена.

Держпродспоживслужба регулярно перевіряє, як ринки дотримуються протиепідемічних вимог. Як свідчать звіти інспекторів, серед найпоширеніших порушень – відсутність температурного скринінгу і централізованого збирання використаних засобів індивідуального захисту. Також часто на ринках немає антисептиків на входах, покупці й продавці не носять масок тощо.

Кафе і ресторани

Додаткові санітарні норми, пов'язані із епідемією COVID-19, Уряд запровадив також для закладів громадського харчування – їдальень, барів, кафе і ресторанів. Небезпека цих місць пов'язана з тим, що люди, які їдять, не можуть захиститись від інфекції маскою. Тож стають легкою мішенню для вірусу. Щоб максимально знизити імовірність поширення COVID-19, рекомендовано всім закладам дотримуватись протиепідемічних обмежень.

Загалом карантинні норми для кафе і ресторанів схожі на ті, що розроблені для ринків та магазинів. Працівники закладів обов'язково повинні мати засоби індивідуального захисту, використовувати одноразове або безконтактне меню, за можливості одноразовий посуд. На вході – антисептики. Відстань між столами не може бути меншою ніж півтора метра. Кількість людей за столом не має перевищувати чотирьох осіб. Переміщатись по закладу можна тільки у масці. Крім того, робота кафе, ресторанів і барів дозволена лише до 22:00.

Як свідчать дані рейдів Держпродспоживслужби, не всі заклади виконують санітарні вимоги. Порушення досить типові – недотримання дистанції, обслуговування клієнтів після 22:00, недостатня дезінфекція.

Усього з початку карантину фахівці Держпродспоживслужби перевірили майже 30 тисяч різноманітних господарських об'єктів, і контроль триває.

Робота ринків під час пандемії

Держпродспоживслужба контролює дотримання карантинних вимог

- Допуск працівників ринку до роботи виключно за наявності захисної маски та проходження температурного скринінгу
- Допуск відвідувачів та перебування на ринку тільки у масках

Одноразове перебування відвідувачів ринку з розрахунку не більше 1 особи на 10 кв. метрів

Дотримання принципу соціального дистанціювання (1,5 метри)

Дезінфекція контактних поверхень кожні 3 години

НА КОЖНОМУ ВХОДІ ДО РИНКУ ОБОВ'ЯЗКОВО:

- місце для обробки рук антисептиком
- інформаційні матеріали щодо профілактики COVID-19

АДМІНІСТРАЦІЯ РИНКУ МАЄ ЗАБЕЗПЕЧИТИ:

- наявність мила, антисептиків
- централізований збір використаних засобів захисту

Джерело: МОЗ

Перші п'ятнадцять років: політ нормальний

На свято Андрія Первозваного, 13 грудня, наша Білоцерківська міська громадська організація «Спілка неповних та багатодітних сімей «Ластівонька» святкує 15 річницю від дня заснування. За ці роки відбулося багато хорошого та цікавого: завдяки нашим друзям до першого класу було відправлено 878 дітей, також наші хлопчики й дівчатка відвідували Київ з різними екскурсіями, двічі підкоряли гору Говерлу, відпочивали на морі в м. Коблево, а також у Німеччині.

За ці роки 24 матері спілки нагороджені почесним званням України «Мати-героїня». Загалом до організації належать 308 родин, у яких виховуються 1024 дитини.

У цей святковий день висловлюю подяку кожній родині спілки за розуміння, підтримку, терпіння. Вдячна кожному з вас за виховання дітей. Майже в кожній сім'ї діти після закінчення школи здобувають професію у вищих навчальних закладах. Майже в кожній сім'ї діти займаються спортом, різними видами мистецтва і за свою плідну працю отримують нагороди, подяки. Наші діти є переможцями різноманітних конкурсів не лише на рівні міста, області, України, а й далеко за її межами.

ЗІ СВЯТОМ ВАС УСІХ. НЕХАЙ ЦЕ БУДЕ ТІЛЬКИ ПЕРШЕ 15-РІЧЧЯ СПІЛКИ.

ВСІМ ЗДОРОВ'Я, МИРНОГО НЕБА ТА ТЕРПІННЯ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ.

Оксана МУСТАФАСВА, голова БМГО «Ластівонька»

Управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради інформує

Постановою Кабінету Міністрів України від 25.11.2020 № 1168 «Про внесення змін до пункту 7 постанови Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 р. № 551» продовжено термін обміну посвідчень громадянам, постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, до 1 січня 2022 року.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ:

✓ заміні підлягають посвідчення категорії 1А;

✓ категорії 2А, 3А тільки тим громадянам, які випробовували ядерну зброю, розбирали ядерні установи чи здійсню-

вали ремонт/виконання регламентних робіт ядерних установок.

Посвідчення евакуйованим категорії 2Б, відселеним із зони обов'язкового гарантованого відселення категорії 3Б, особи, потерпілого від Чорнобильської катастрофи серія Г, дитини, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи серія Д, дружини чоловіка, опікуна дітей померлого громадянина із числа ліквідаторів/потерпілих, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, заміні не підлягають.

На Київщині вдесятеро збільшено пропускну спроможність тестування на COVID

За станом на 3 грудня у Київській області обстеження пацієнтів методом ПЛР проводить 1 державний заклад – обласний лабораторний центр, та 3 комунальні – обласна клінічна лікарня, Білоцерківська міська лікарня №3 та Броварська багатопрофільна лікарня інтенсивного лікування. Їхня загальна щодобова потужність – понад три тисячі обстежень.

За весь час пандемії ПЛР-тестування пройшли більше 214 тисяч жителів Київщини.

«З березня пропускну спроможність тестування збільшено вдесятеро. Але це не межа. Потужність плануємо підсилювати й

надалі шляхом поставки двох додаткових ПЛР-аналізаторів», – зазначив голова Київської обласної державної адміністрації Василь Володін.

Очільник області також повідомив про те, що продовжується і розширення

кисневої мережі у госпітальних базах, введених підпорядкунок хворих на коронавірус: «Наразі киснем обладнали 1854 інфекційні ліжка. Тільки за останній тиждень додали 239 кисневі точки».

Прес-служба КОДА

Підписано Закон, який не допустить паралізування діяльності органів місцевого самоврядування

Президент України підписав Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування окремих питань організації та діяльності органів місцевого самоврядування та районних державних адміністрацій», ухвалений Верховною Радою 17 листопада.

Введення в дію цього Закону забезпечить правонаступництво органів місцевого самоврядування та не допустить паралізування їх діяльності після місцевих виборів, що відбулися на новій територіальній основі. Його положення регламентують процес реорганізації органів місцевого самоврядування та місцевих державних адміністрацій у зв'язку зі зміною адміністративно-територіального устрою України.

НОВИЙ ЗАКОН ВРЕГУЛЮЄ ТАКІ ПРОЦЕСИ:

- ліквідація, злиття, приєднання, поділ значної частини юридичних осіб публічного права (місцевих рад, виконавчих комітетів рад, районних рад, районних

державних адміністрацій);

- передача та перерозподіл майна територіальних громад;

- безперервність фінансування комунальних закладів, установ під час їх передачі та перереєстрації;

- забезпечення виконання бюджетів територіальних громад та бюджетів районів, які будуть реорганізовані та/або ліквідовуватися;

- загальне публічне правонаступництво, зокрема щодо чинності актів органів місцевого самоврядування, які реорганізуються.

Асоціація міст України

«Угода мерів» – це найбільший у світі рух за збереження клімату та енергії на місцевому рівні. Ця європейська ініціатива об'єднує тисячі місцевих органів влади, які добровільно взяли на себе зобов'язання по досягненню кліматичних і енергетичних цілей ЄС.

Підписанти обіцяють вжити заходів зі скорочення викидів парникових газів щонайменше на 40% до 2030 року і виробити

Біла Церква та «Угода мерів»

спільний підхід до пом'якшення наслідків зміни клімату й адаптації до них.

Ініціативу підтримали сотні муніципалітетів різних країн Європи, у тому числі й органи виконавчої влади України. Біла Церква не залишилася осторонь цієї актуальної для всього світу проблеми. У березні 2016 року Білоцерківська міська рада ухвалила рішення про

приєднання до європейської ініціативи «Угода мерів щодо енергетики та клімату» й зобов'язалася скоротити на своїй території викиди CO₂ до визначених показників. У місті було розроблено план сталого енергетичного розвитку, згідно з яким Біла Церква проводить відповідні заходи.

3 офіційних джерел

ЕВРИСТИКА ДОСТУПНОСТІ

Жити в епоху нетерпимості, агресивності – то неабиякий виклик для будь-якої вихованої людини. Тож наступного разу, коли хтось знову вразить вас своєю недалекоюглядністю або ж відвертою тупістю, погляньте на це як дослідник. Ви ж знаєте, що у кожного дивного вчинка кожної людини знайдеться пояснення (хай воно її не виправдовує). Адже людьми, котрі не тренують свій інтелект і не розширюють власний світогляд, незмінно керують когнітивні упередження, про які ми вже згадували в минулих числах «ГД». Це такі собі тенденції думати певним чином, що можуть спричинити відхилення від здорового глузду. Одна з них називається евристикою доступності. І ви навіть не уявляєте, як вона керує нами!

Евристикою доступності називають ментальне «скорочення шляху», яке спирається на безпосередні приклади, що спадають на думку людині під час оцінки конкретної теми, концепції, методу або рішення. Евристика доступності виходить із припущення: якщо щось пригадується, то воно має бути важливим або принаймні більш важливим, ніж те, що не так легко згадується. Що легше пригадати наслідки чогось,

то більш значимими сприймаються такі наслідки. Що легше пригадати назву товару, то кращим він здається за конкурентні аналоги, чий бренд не так добре вкорінилися в нашій пам'яті. Що більше ми чуємо гарних і зрозумілих реплік із вуст кандидата, то більш йому довіряємо, адже його проступки, абсолютна некомпетентність майже не спливають у медіа, а отже, й спогадів про це в нас малувано.

Підкоряючись цьому когнітивному упередженню, ми потрапляємо в пастку викривленого сприйняття реальності. Картинка нашого світу цілковито опиняється в руках того, хто дає нам інформацію, хто її корегує й просіює для нас (а ми це маємо робити самі). У світі відбувається 100 відсотків подій, але ЗМІ показують нам 1 відсоток – найяскравіші, найважливіші, як на них. Вони формують в нас переконання, що ці події – масові або вкрай вагомні. Така доступна інформація легко запам'ятовується і автоматично спадає на думку, коли треба зробити вибір. Приміром, якщо запитати людину, що небезпечніше, теракт, землетрус, авіакатастрофа чи басейн, вона напевно вибере останнє. Хоча шанси потонути в басейні вищі, ніж імовірність загибелі внаслідок трьох інших факторів разом взятих, але медіа так не фокусуються на смертях у басейні.

Ефектом евристики доступності користуються політики. Саме тому вони емоційні та різкі, «ближчі до народу», намагаються час-

тише «світитися» – роблять усе, щоб залишитися в нашій пам'яті.

Це упередження спостерігається і в побуті. Кожен вважає, що вкладає в сімейний добробут більше, ніж його партнер. Обоє пам'ятають власні зусилля набагато чіткіше, ніж те, що робить друга половина. Різниця в доступності веде до різниці в оцінці частотності.

Отже, евристика доступності – це схильність вважати більш імовірним, важливим чи правильним те, що легше підкріпити прикладом із пам'яті. Цікаво, що цей ефект спрацює і з тими подіями чи явищами, яких ще не було, але які нам дуже детально описали і спрогнозували. Тоді, знаючи більше про гіпотетичне щось, ми теж починаємо вважати, що воно більш імовірне. Наприклад, розкаже вам якийсь «фахівець», що дитину треба лупцювати й ні в якому разі не задовольняти її бажання, інакше вона виросте недисциплінованою і розбещеною, і ви свято повірите в цю нісенітницю. А потім будете з жалем спостерігати, як ваші син чи дочка лупцюють і морально знищують ваших онуків, адже ви елементарно не навчили власне чадо, як треба любити своїх дітей. Не дослідили альтернативну думку, ба навіть не припустили її існування. Не будьте заручником упереджень, шукайте інформацію. Протягніть руку до знання, адже зараз, у 21 столітті, воно доступне, як ніколи.

Богдан ХРАБУСТ

► Поети рідного краю

Відгукнувшись на пропозицію заслуженого працівника культури України, невтомого просвітителя, популяризатора рідного слова, творчості українських, у тому числі й білоцерківських, митців Анатолія Івановича Кульчицького, «Громадська думка» запроваджує нову рубрику, в якій ми будемо знайомити вас, дорогі читачі, з віршами місцевих поетів. А розпочинаємо цикл творами одного з найбільш відомих в Україні білоцерківця, стиль якого неможливо сплутати із художнім «обличчям» жодного іншого поета, Костянтина Мордатенка. **МОРДАТЕНКО Костянтин Леонідович народився 4 липня 1975 року в Білій Церкві. Закінчив Київський національний економічний університет. Член НСПУ. Автор збірок «Рахманський Великдень», «Любовоспас», «Молитва немовляти», «Кров з-під криги», «Шум великої води», «Колір солі», «Квітка Цісик» та ін. **Лауреат літературно-місцевських премій ім. І. Не-чуя-Левіцького, ім. М. Вінграновського та обласної «За творчі досягнення».****

спочатку забрали їжу,
зі столу кришки останні,
животики пухли смішно
й хиталися, наче п'яні;
а потім у мертві села
вагонами в лаптях злиднів
таких навезли веселих,
що й світла ніхто не видів:
вселялись в хати готові –
анцихристи, кривовірні,
чужий приміряли одяг –
закопаних на подвір'ях;
кричали, горілки мало,
прийди, сатано, з казіння,
а потім в брудних підвалах
онуки ховались їхні.

цілюю в держак лопату,
де соняхи золоті,
вишневі світанки пахнуть
сироваткою цвітіння;
берізки сором'язливі –
дівчатошка всі мої;
розпушена плугом нива
парує в ранковій млі;
де краплі роси важезні
і пнуться волошки ввверх,
ставки в коропових сплесках
здрігаються біля верб;
я вас відіграти хочу,
в обійми узяти лиш
і дихаю на листочку,
що приморозком пройшли.

одухотворена душа
в сніжистому натхненні;
і морозець, неначе жарт

недошкольний, легенький, –
вночі шибки розмалював
мереживом веселим,
немов на музику слова,
лягає сніг на землю;
кружляє, стелиться доквіл
шляхетно, чистий вельми,
торкаючись чуттєвих вій
небесним одкровенням;
це під ногами – сніг нявчить,
цей сніг, як благодіня;
мов хлопці в білі сорочки,
вдяглись дерева в иній;
так гарно навкруги, що я
ледь-ледь не збожеволів,
під сніговицею укляк,
мов книжка під пахвою.

я Вас кохав засніженим прокляттям,
солодким димом вєсєвачених лип,
коли бузок несамовито плакав
й стояв страшений кониковий схлип;
я Вас кохав смиренними дощами,
що йшли на плаху з бростками троянд;
як соняшники голови воцані
схилили у прорубану йордань;
я Вас кохав ромашковим суцвіттям,
як пелюстками закипала гладь;
окружинами з Ваших рук обідав;
тоді зійшла на мене благодать!
я Вами снів, як папертю бурлака,
до Вас йдучи, зітер всі личаки;
тоді ще образ в рушниках заплакав
й хліба мироточиві полягли;
бджолиними оркестрами черешень,
де в плесі бусла втоплена нога;
немов причинний, між лататтям вештаєсь –
Господь лиш знає, як я Вас кохав!

► Світ природи

■ Бурі ведмеді раніше населяли всю Європу й Україну. Зникли у нас вони у 80-ті роки. Але після 2003-го знову з'явилися в Чорнобильській зоні, де їм тепер вдалося поживи – після 1986 року там чимало розвелось тварин.

■ У Карпатському заповіднику мешкає близько півтора десятка цих хижаків. У Європі вони зустрічаються у гірських лісових масивах. Проживають і на американському та азіатському континентах.

■ Ці клишоногі зазвичай вагають біля центнера, хоча можуть досягати ваги й до 700 кілограмів. Живуть 20-60 років. Полюють на диких тварин. Поїдають значну кількість рослин. Полюбляють рибу, мед, ліщинові та волоські горіхи, яблука, чорницю, ожину. Нападають на домашніх тварин і птицю, а також на людей.

■ Певна кількість бурих ведмедів у нас перебуває в зоопарках. Утримують їх і приватні особи. Так, на Хмельниччині бізнесмен за гроші відв'язав свого бурого підопічного й випустив до лісу. На нього мисливці направили зграю гончих (для тренування), які покусали ведмедя до крові та ледве не загризли. А в Запоріжжі власник помістив свого клишоногого у тісну клітку, не виводив на прогулянку, зрідка напував, тримав упроголоді. Подібна ситуація зафіксована в Херсоні, Кривому Розі, Вінниці, інших містах. Захисники диких тварин добивалися, щоб змучених бурих ведмедів відібрали в недолугих господарів та доправили до Карпатського біосферного заповідника.

■ Незвична подія трапилася в Білій Церкві у травні 2017 року на гастрольях цирку-шапіто. Під час виступу на арені бурій ведмідь вирвався від дресирувальника й побіг у бік глядачів. Зчинилася паніка, люди, в тому числі й діти, кинулися вибігати з намету...

■ Відеокамери в Чорнобильській зоні зафіксували в лісі бурого ведмедя, який гнався за хряком. Коли здавалося, що жертва втікає, назустріч тварині вискочила рись. Удвох звірі загризли здобич. Та чомусь хижаки не поділили свіжину й затіяли бірку. Незграбний «важкогазовик» не зміг здолати спритну плямисту кішку, бо та легко й уміло ухилилася від гострих пазурів і зубів суперни-

ка. Фінал 20-хвилинного поєдинку – нічия. Коли зморені, покусані, закривавлені тварини повернулися до залишеного іклана, то побачили, що два вовки вже доїдали м'ясну тушу...

■ В північних штатах США названі хижакі часто полюють на лосів, розвиваючи швидкість до 80-100 кілометрів на годину. І зазвичай наздоганяють «рогатих» красенів, звалюють на землю і загризають...

■ Там же і в Канаді, коли триває нерест лосося, вони забідають у воду річок, блискавичними ударами лап глушать рибу і в роті виносять на берег, де й поїдають риб'яче м'ясо та ікру...

■ Буває, що бурі кидаються й на людей. Скажімо, у лісі штату Невада (США) до досвідченого мандрівника вночі біля багаття хижак нечутно підкрався ззаду, вбив та з'їв його. Пошуковці знайшли від нього тільки кістки, одяг, взуття. Подібне траплялося і в інших країнах...

■ У листопаді цього року на телеекранах світу з'явилися кадри про ведмедів, які мешкають на Далекому Сході. Там ішлося про трьох клишоногих, які не спали через теплу осінь і забрели до морського причалу та забралися на корпус підводного човна «Рязань». Щоб позбутися незваних гостей, підводники звернулися до мисливців. Ті, прибувши на місце події, пострілами з рушниць убили зайд. Захисники диких тварин були обурені: невже не можна було прогнати тварин, стріляючи в повітря замість того, щоб жорстоко й цинічно розстріляти? І якщо ведмедів у тайзі нараховується 20 тисяч особин, то хіба їх треба знищувати?..

■ Згідно про віртуальних білих ведмедів поділилися з нами старожили с. Оріховець, що на Сквирщині. В 1948 р. він, 12-річний хлопець, був на колгоспних зборах. Там один селянин обурювався своїми заробітками: – Як це нами керують партія й уряд, що на зароблені

за рік 4-5 мішків зерна та 100-120 карбованців я не можу прогодувати свою сім'ю?

■ Із президії обізвався голова сільради, зауваживши тому, щоб менше базикав, бо загримає до білих ведмедів на Соловки. Вдома мати пошепки пояснила синові, що за виступи проти радянської влади невдоволених висилають у табори за Північне коло – до білих ведмедів... До речі, біологи вказують, що вони бувають миролюбними в перші два-три роки. Потім стають агресивними, кровожерливими, особливо – якщо голодні або існує якась загроза. Так, жінка-оператор на Алясці відійшла від своєї групи на 600 метрів, де на неї набрів полярний господар і розшматував. У Канаді цей хижак напав на двох мисливців, одного з них розірвав, а другого важко травмував. Відомо, що на Алясці білі ведмеді навідується до житлових будинків і навіть заглядають у вікна. До слова, їх там налічується 30 тисяч... Нагадаємо, що ареал білих ведмедів – полярні широти...

■ На території Південно-Східної Азії в лісах мешкає чорний азіатський ведмідь, який за розмірами набагато поступається двом попереднім. Він полює на рибу, диких тварин, смакує плодами ліан і черемхи. Щоб дістати плоди, нагинає рослини чи залазить на дерева. Нападає на домашню худобу та птицю, становить небезпеку і для людей. Фахівці радять туристам і мандрівникам у разі зустрічі зі звіром не рятуватися від того на деревах – він уміло піднімається по стовбуру.

■ А от інший епізод стався в листяному лісі Таїланду. Там мандрівник із Бельгії пробирався густими джунглями і фотографував їх. І раптом чоловік зустрівся вічна-віч із чорним азіатським ведмедем, який лапами зривав з черемхи стиглі плоди й кидав їх у рот. Помітивши людину, хижак кинувся до неї. Мандрівник відразу ж підбіг до диптерокарпового дерева і поліз на нього. Та звір швидко піднявся стовбуром і схопив чоловіка за ногу. Той упав додолу з 3-метрової висоти на кущ дикого винограду. Ведмідь спустився на землю й напав на європейця – почав рвать на ньому одягу і тіло. Добре, що бельгієць встиг вийняти з піхви мисливського ножа і в тривалій, запеклій сутичці зміг здолати хижака...

■ На американському континенті водиться і чорний американський ведмідь. На відміну від азіатського, він на дерева не лазить.

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.